

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 113.118 van 2 december 2002  
in de zaak A. 117.409/XIV-8809.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaat B. BRIJS,  
                  kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,  
                  Paalstraat 14

                  tegen :

                  de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 23 december 1976 en van Pakistaanse nationaliteit, op 27 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeurafdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 20 november 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. BRIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 20 november 2001 en verklaart zich vluchteling op 21 november 2001.

1.2. Op 29 november 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 januari 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij het volgend nadeel aanvoert :

“Verzoeker(s) menen (meent) dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hen (hem) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen;

Dat verzoeker(s) menen (meent) op goede gronden aan te kunnen voeren dat in de huidige stand van de procedure, zij (hij) redenen hebben (heeft) te vrezen voor vervolging indien hij zouden (zou) terug dienen te keren naar zijn land van herkomst (cf. ter vergelijking Raad van State, 7/ Kamer, 3 maart 2000 arrest n/ 85.806);

Dat een gedwongen terugkeer een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zou inhouden;

Dat de verschillende verklaringen en elementen die voorliggen in die zin wijzen;

Dat het gebrek aan afdoende motivering manifest is en bijzondere voorzichtigheid lijkt geboden;

Dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aldus bewezen voorkomt.”;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, luidens artikel 3, 5/, van het

koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat voormelde bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartij moet mogelijk zijn, om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere "memories", "nota's" of "conclusies" het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen; dat tenslotte de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn; dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

2.3. Overwegende dat het door de verzoekende partij omschreven nadeel niet beantwoordt aan wat in punt 2.2 werd ontwikkeld, enerzijds omdat de aangevoerde vrees voor vervolging niet wordt geconcretiseerd, anderzijds omdat de mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM niet wordt betrokken op de persoonlijke situatie van verzoeker; dat bovendien de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door verzoeker vaag en algemeen is; dat bij wijze van voorbeeld de zin "Dat de verschillende verklaringen en elementen die voorliggen in die zin wijzen" nietszeggend is en dat tenslotte het bestaan van ernstige middelen en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee onderscheiden

voorwaarden zijn, omschreven in voormeld artikel 8, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991, waaraan gezamenlijk moet worden voldaan om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 8, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december tweeduizend en twee, door :

|       |                   |                       |
|-------|-------------------|-----------------------|
| de H. | D. MOONS,         | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                   | staatsraad,           |
| Mevr. | M. VAN LIMBERGEN, | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. VAN LIMBERGEN.**

**D. MOONS.**